

המקדש. הו"ר גמר ימי הסוכות הוא חותם אותיות חומת ירושלים, וזה לעומת הררי מקדש. שמיני עצרת הוא זמן יחוד ישראל באביהן שבשמים ונתקיים בישראל אני לדודי ועלי תשוקתו, זה לעומת הררי א"י. הרחמן יזכנו לראות את שלשת ההרים האלה בגדולתן

מהרה:

דינים. אך ביוהכ"פ מתחילים ימי הדיבוק למעלה, והנה יוהכ"פ הוא כפרה על פגם הברית וכבר דברנו בהו"ר שנעילת יוהכ"פ היא חותם אותיות חומת ציון גמטריא יוסף, ויוצאין כל ישראל בדימוס, ונחשבין שומרי ברית, וזה לעומת הררי יוסף. סוכות הוא (שיה"ש א') הביאני המלך חדריו דוגמת

אוצר החכמה

בדבר חיוב הצום והתפילה ביוהכ"פ לחולה

(מכתב לחתנו ע"ה)

כ"ה אור ליום ג' וא"ו מימי התשובה ע"ש לפ"ק

החיים והשלום ובריאות לכבוד ידידי חתני הרבני הנכבד חריף ותיק וחסיד מפואר ומפורסם וכו' מו"ה יעקב הלוי נ"י.

הנהגה

דבר מצבך, האומנם שמעתי מבתי מרגלית תחי' בשם הד"ר שעל הריאה מצב בריאותך הולך וטוב, יתן ה' ויאמנו דבריהם שתשוב לאיתנך במהרה. אבל כאשר יום הכפורים ממשמש ובא, הנני להזהירך מאוד לבל תצדק הרבה בדבר הצום, וכפי אשר יאמר לך הד"ר כן תשמור לעשות. אם יאמרו שדי פחות מכשיעור, היינו פחות מחצי ביצה בתוך שמונה מינוט. אך באם יאמרו שגם זה לא יספיק, חלילה לך להחמיר. כי מי שציוה לצום ביום הכפורים הוא ציוה לשמוע לרופא ושלא לצום. ואל תחשוב שאין להתיר אלא לחולה שיש בו סכנה לשעתו, חלילה, אלא אפילו לספק ספיקא, כי אין הולכים בפקוח גפש אחר הרוב. ואפילו לזמן מרובה שאין האדם יכול להחמיר. וכן אמרו ז"ל (יומא פ"ג.) אפילו החולה אימר אין צריך והרופא אומר צריך שומעין לרופא, ואפילו החולה הוא חכם בטבעיות ויודע לשער בשל אחרים, ואפילו הוא עצמו מומחה, אין שומעין לו:

ובטח זכור תזכור מה שכבר שמעת ממני הרבה פעמים, שעיקר היהדות להיות האדם בטל לדעת התורה וחכמי' ואפילו שיאמרו לך על שמאל ימין, וזה שאדם מבטל דעתו לדעת התורה וכוף אונד לשמוע לדברי חכמים, הוא שוה יותר מהכל. ועל כן אין לך להצטער אם לא תצום ביוהכ"פ, כי במה שתשמע לדעת חכמי התורה שציוו שלא לצום, אם הרופא ציוה שלא לצום, הוא שוה יותר מעיקר הצום.

וכן בענין התפילה. ידוע שהש"ץ מוציא הנך דאניסי ואפילו עם שבשדות, וחשוב כמו שמתפללים בעצמם. ואם כן, אם יצוה עליך הד"ר שלא תתפלל ואתה אגוס בדבר הש"ץ מוציאך. ולא דוקא הש"ץ דעירך אלא אפילו הש"ץ דסוף העולם. וא"כ בזה יפה כח היוצא ע"י הש"ץ, כי אי אפשר דליכא חד בסוף העולם היודע להתפלל יותר מש"ץ דעירך והוא המוציאך.

ובכן אכול בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך כי כבר רצה האלקים את מעשיך. וידוע שפסוק זה הוא בת קול בימי שלמה על שאכלו ביום הכפורים בבנין הבית [ע"י במדב"ר פי"ו סוסי ב'].

הנני ידיך חותנך הדו"ש באהבה ומברכך בחתימה טובה

שמואל

נמסר ע"י ר' פנחס אליהו נ"י בהרה"ח ר' יצחק מאיר אלבינגר הי"ד מתלמידי מרן בעל האבני נזר זצוקלל"ה.